

D E N P Á N Ě

Svátek Křtu Páně

10. ledna

neprodejné

K zamyšlení

Pasáž o Ježíšově křtu v evangeliu podle Lukáše se oproti Markovu a Matoušovu evangeliu vyznačuje jednou zvláštností, která není z úryvku vybraného do nedělní liturgie hned patrná.

Lukáš mluví o Ježíšově křtu teprve po zprávě o uvěznění Jana Křtitele. Na první pohled by se mohlo zdát, jakoby si evangelista špatně promyslel osnovu svého textu, takže po slovech o Janově uvěznění ještě spěšně dodává pár vět o Ježíšově křtu. Kdyby Lukáš psal o Janově uvěznění po Ježíšově křtu, brali bychom to jako

sice smutnou, ale naprosto obyčejnou informaci. Zpráva o Janově uvěznění zařazená ještě před Ježíšovým křtem nás však překvapuje a nutí k přemýšlení. Právě ve světle Janova uvěznění, které se skončilo smrtí, můžeme lépe pochopit Ježíšův křest. Když totiž postavíme tyto dvě události vedle sebe, uvidíme jejich tajemnou souvislost a hluboký prorocký význam té první z nich. Možná jsme zvyklí vnímat

křest především jako obmytí od hříchů. Souhlasíme s pravdou, že Boží Syn obmytí od hříchů nepotřeboval, ale při jeho křtu si uvědomujeme, že přijetím lidské přirozenosti se naplno zařadil mezi nás hříšníky. Starověký člověk však mnohem jasněji vnímal hlubokou symbolickou souvislost mezi ponořením do vody (ztrátou životodárného vzduchu) a smrtí. Právě smrt je údělem nás všech, kteří jsme se nechali uvěznit hříchem. Ježíšův křest nám tedy kromě pravdy o potřebě našeho obmytí od hříchů zjevuje zejména pravdu o tom, že Boží Syn za námi přišel právě do beznadějně situace naší smrti způsobené hříchem, aby nás z ní vysvobodil.

Nebe, které se otevřelo nad Ježíšem, když vystoupil z vody, se navždy otevřelo i nad námi, když tentýž Ježíš vystoupil z hrobu.

Událost Ježíšova křtu nám tedy zjevuje, že Boží Syn se stal člověkem, aby měl účast na naší smrti, kterou nám přivodil hřích, a aby nás z ní vysvobodil. Naproti tomu svátost křtu, kterou jsme přijali my, zase způsobuje, že my máme s Božím Synem účast na jeho smrti, aby nás vysvobodilo jeho zmrtvýchvstání.

Texty k rozjímání

PONDĚLÍ 11.1.

1 Sam 1,1-8

Mk 1,14-20

Pochybnosti Anny, budoucí Samuelovy matky, a šikanování, které snáší od své sokyně, jsou zmírněny projevem lásky jejího muže. Dokážu své nejbližší potěšit, povzbudit?

ÚTERÝ 12.1.

1 Sam 1,9-20

Mk 1,21b-28

Anna vylévá své srdce před Hospodinem. Hloubka modlitby pramení z jejího ponížení, utrpení, hořkosti. Vzpomenu si na podobné okamžiky ve svém životě, kdy jsem byl Bohu nejbliž?

STŘEDA 13.1.

1 Sam 3,1-10.19-20

Mk 1,29-39

I já bych se měl dokázat v modlitbě ztížit a spíš naslouchat. Není moje mnohomluvnost (a podněty v duchovním životě vůbec) zástěrkou, abych nemusel slyšet možná nepříjemné věci?

ČTVRTEK 14.1.

1. čtení Iz 42,1-4.6-7

Toto praví Hospodin: „Hle, můj Služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhasí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábně, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Ostrovy čekají na jeho nauku. Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti, vzal jsem tě za ruku, utvořil jsem tě a ustanovil tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznice ty, kdo bydlí ve tmách.“

Žalm 28

Pán dá požehnání a pokoj svému lidu.

Vzdejte Hospodinu, Boží synové, – vzdejte Hospodinu slávu a moc. – Vzdejte Hospodinu slávu hodnou jeho jména, – v posvátném rouchu se klaňte Hospodinu!

Hospodinův hlas nad vodami! – Hospodin nad spoustami vod! – Hlas Hospodinův, jak je mocný, – hlas Hospodinův, jak je velkolepý!

Vznešený Bůh zaburácel hromem, – v jeho chrámu však všichni volají: Sláva! – Hospodin trůnil nad potopou, – Hospodin jako král bude trůnit věčně.

2. čtení Sk 10,34-38

Petr se ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné.

Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi. Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku:

Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel.“

Evangelium Lk 3,15-16.21-22

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal:

„Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánků. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.“

Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas:

„Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“

Texty k rozjímání

1 Sam 4,1-11

Mk 1,40-45

Tragédie porážky způsobená jistotou, že Bůh je uprostřed nich a že prostě „musí pomoci“! Dovedu se vyrovnat s podobnými útoky na mou víru?

PÁTEK 15.1.

1 Sam 8,4-7.10-22a

Mk 2,1-12

Hospodin jako by se nebránil, když je „odsunut na druhou kolej“. Ano, dává i nám svobodu rozhodování, i když ji obrátíme proti Němu.

SOBOTA 16.1.

1 Sam 9,1-4.17-19; 10,1a

Mk 2,13-17

Pomazání Saula, který bude panovat a vysvobodí lid, je předobrazem Ježíše (Chréstos = pomazaný). Teprve on bude pravým knížetem a osvoboditelem!

NEDELE 17.1.

2. neděle v mezidobí

Iz 62,1-5

1 Kor 12,4-11

Jan 2,1-11

Ohlášky

♣ Dnes v 17:30 se na faře uskuteční setkání rodičů a dětí, které se připravují k prvnímu svatému přijímání.

♣ V pátek v 16:30 zveme na faru do scholičky, kde se budeme připravovat na mši svatou.

♣ V pátek bude mše svatá s kázáním pro děti. Budeme pokračovat s životopisy svatých.

♣ V pátek po mši svaté zveme do kaple mladší i starší mládež na modlitební setkání.

♣ V sobotu 16. ledna bude v 16 hodin mše svatá s nedělní platností v Jílovci.

Láska

Jestliže nás Bůh, který je láska, opravdu miluje, není to zapříčiněno naší krásou, dokonalostí, výkonností, spravedlností.

Jeho láska k nám na tom všem prostě a jednoduše nezávisí.

Je to totálně svobodná, a proto také osvobozující láska.

Netouží snad člověk bytostně po tom, aby byl milován?

Kolik úsilí věnují lidé tomu, aby byli láskyhodní, přitažliví, zajímaví.

Pravá láska je ale svobodná, a proto nemá důvod v kvalitách milovaného.

Úmysly mší svatých

10.1. -

Fulnek

Ne 10.1. Za † Josefa Kubového, rodiče, manželku a za živou rodinu

Út 12.1. _____

St 13.1. _____

Čt 14.1. _____

Pá 15.1. _____

So 16.1. _____

Ne 17.1. Za † Edeltraudu Zalabákovou a rodiče z obou stran

Stachovice

Ne 10.1. Za † rodinu Moravcovu a Bačovsku a za živou rodinu

Út 12.1. Za † Františka Porubu, manželku, dceru Evu a zetě Františka

Ne 17.1. Za † Marii a Vladislava Vaněčkovy a za živou rodinu

Děrné

Ne 10.1. Za † Josefa Kysilka a duše v očistci

St 13.1. Za † a živou rodinu Gebauerovu

Ne 17.1. Za † a živou rodinu Storzerovu

Lukavec

Ne 10.1. Maleňák 27

Čt 14.1. Černin

Ne 17.1. _____

Vrchy

Ne 10.1. Za † Ladislava Trojáka, za † rodinu Dunajovu, Vavricovu, Vaňkovu a za živou rodinu

Ne 17.1. Za † Boženu a Kristýnu Pavlíkovy, rodiče a sourozence